

«۲۰۲۵» سال پوست اندازی پتروشیمی بود؛ نقطه عطفی که نشان داد سرمایه‌گذار دیگر فقط دنبال بزرگ‌ترین یا قدیمی‌ترین دارایی‌ها نیست؛ مسیر آینده به سمت تاب‌آوری، انعطاف‌پذیری و هم‌راستایی با روندهای بلندمدت است. صنعت پتروشیمی جهانی در این سال تحولی بنیادین را تجربه کرد: تمرکز از توسعه ظرفیت‌های فسیلی به اقتصاد چرخشی، مواد زیست‌پایه و کربن‌زدایی منتقل شد و شرکت‌هایی که فناوری، دیجیتال‌سازی و جذب کربن را نادیده بگیرند، عملاً روی بقا قمار می‌کنند. رقابت جهانی حالا به دو قطب تقسیم شده است: آسیای در حال رشد، با چین در رأس آن، که نه تنها کارخانه جهان است بلکه بزرگ‌ترین بازار مصرف نهایی را نیز شکل می‌دهد؛ و اروپا، که به جای حجم، بر پایداری، نوآوری و کیفیت تمرکز کرده است. در این نقشه تکنیکی جدید، آینده به کسانی تعلق دارد که بتوانند فرصت‌های نوآورانه را از دل تهدیدهای محیطی، اقتصادی و اجتماعی خلق کنند.

